

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0116 van 30 mei 2012
in de zaak 1112/0327/SA/3/0280

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]
4. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe DECLERCQ
kantoor houdende te 3000 Leuven, J.P. Minckelersstraat 33
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 4 januari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 15 september 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg van 12 mei 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk verleend voor het realiseren van een reliëfwijziging in het kader van een zandontginning, met fasegewijze heropvulling van de zandwinningsput met niet-verontreinigde grond tot het oorspronkelijke maaiveldniveau.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 april 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe DECLERCQ die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Gregory VERHELST die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 10 februari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 15 februari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 20 april 2006 wordt een milieuvergunning verleend door de verwerende partij voor het veranderen van een zandgroeve en opvulling met niet-verontreinigde grond. Naar aanleiding van een nieuwe milieuvergunning wordt een milieueffectenrapport opgemaakt en door de Vlaamse Overheid goedgekeurd op 3 juni 2009. Op 20 oktober 2006 wordt door de minister van leefmilieu een gewijzigde milieuvergunning verleend.

Op 19 november 2009 wordt door de verwerende partij een milieuvergunning verleend voor het verder exploiteren en voor het uitbreiden van de vergunde inrichting en de opvulling van die uitbreiding met 2.576.000m³ niet-verontreinigde grond. Op 12 november 2010 verleent de

minister van leefmilieu, na het ingestelde beroep door 10 natuurlijke personen, het milieusteunpunt Huldenberg vzw en de gemeenten Huldenberg en Bertem, de milieuvergunning met aangepaste voorwaarden voor een termijn verstrijkend op 19 november 2029. Tegen deze beslissing werd een procedure ingeleid bij de Raad van State tot schorsing en vernietiging. De vordering tot schorsing werd bij arrest 213.763 van 9 juni 2011 verworpen.

Op 4 maart 2010 verleent de verwerende partij een voorwaardelijke vergunning tot bebossing van agrarische gronden.

Op 23 december 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het realiseren van een reliëfwijziging in het kader van een zandontginning, met fasegewijze heropvulling van de zandwinningsput met niet-verontreinigde grond tot het oorspronkelijke maaiveldniveau”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in ontginningsgebied met nabestemmingen landschappelijk waardevol agrarisch gebied en woonuitbreidingsgebied.

Op 23 juni 1998 wordt een gewestplanwijziging doorgevoerd en wordt het ontginningsgebied omgezet naar gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. Na het indienen van een annulatieberoep bij de Raad van State door de tussenkomende partij, beslist de Raad van State op 20 juli 2005 dat de wijziging van het gewestplan wordt vernietigd, voor zoverre het de percelen betreft in eigendom van de tussenkomende partij. In het arrest worden de perceelsnummers waarop deze beslissing betrekking heeft duidelijk vermeld.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De aanvraag heeft betrekking op de voorlopig aangeduide ankerplaats ‘Plateau van Duisburg’.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 januari 2011 tot en met 28 maart 2011, worden 32 bezwaarschriften ingediend, onder meer uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Riobra brengt op 11 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Leefmilieu, Natuur en Energie brengt op 14 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 15 februari 2011 een ongunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 18 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 21 februari 2011 een ongunstig advies uit, omwille van het feit dat er geen rekening wordt gehouden met de richtlijnen uit het ankerplaatsdossier. Daarin worden richtlijnen opgenomen met betrekking tot het behoud van de holle weg en met betrekking tot een aangepast beheer van deze holle weg.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening brengt op 25 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer meldt op 1 maart 2011 dat de werken op meer dan 20 meter achter de grens van het openbaar domein plaatsvinden en er derhalve geen advies vereist is.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg heeft op 12 mei 2011 vastgesteld dat er geen beslissing is genomen binnen de wettelijke vervaltermijn en dat de aanvraag dan ook geacht wordt afgewezen te zijn:

“ ...

Gelet op het aantal bezwaren; dat deze voornamelijk handelen over verkeersoverlast, verkeersonveiligheid, lawaaihinder, wijziging van het landschap, zie bijlage;

Overwegende dat een oplossing dient gezocht te worden voor het oplossen van het mobiliteitsprobleem; dat dit een gemeentegrensoverschrijdend probleem is en volgens het subsidiariteitsprincipe een dossier van bovenlokaal belang is;

Overwegende dat er geen akkoord is met de gemeente Bertem om het vrachtwagenverkeer langs de [REDACTED] naar de autoweg [REDACTED] te leiden; dat daartoe ook geen andere baan voorhanden is; dat het afleiden van vrachtwagenverkeer door de dorpskern van [REDACTED] naar de [REDACTED] ook geen optie is; dat men om het vrachtwagenverkeer af te leiden naar de [REDACTED] door de dorpskernen van [REDACTED] moet of voor afleiden naar de E411 door de dorpskernen van [REDACTED] richting Overijse moet;

Overwegende dat de gewestweg N253 mede door het ontbreken van voet- en fietspaden niet uitgerust is om al het vrachtverkeer te genereren, dat de verkeersveiligheid niet kan gegarandeerd worden; dat daarom het gemeentebestuur wenst dat een oplossing gezocht wordt voor dit mobiliteitsprobleem op bovenlokaal niveau; dat de gemeente geen zicht heeft op het feit wanneer de N253 wordt verbeterd en heraangelegd met voet- en/of fietspaden; dat dit een beslissing is van de Vlaamse Overheid;

Overwegende dat daarom het college van burgemeester en schepenen in dit dossier geen beslissing kan nemen;

“ ...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 1 juni 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 22 augustus 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- Een aantal van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft zijn, via een gewestplanwijziging uit 1998, gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; bijgevolg kent de aanvraag geen juridische basis tot ontginnen en vergunnen voor deze percelen;*
- Door de ontsluiting van de percelen zonder ontginningsbestemming komt de ontginning grotendeels in het gedrang; de impact van de uitsluiting van deze percelen is nefast op de aanvraag; er kan niet meer optimaal ontgonnen worden,*

evenmin is de timing en de fasering gewaarborgd; beide laatste elementen zijn nodig om een juiste ruimtelijke afweging mogelijk te maken, evenals de toekomstige ontwikkeling; door deze wijziging zal de ruimtelijke impact op de omgeving en de kern geheel wijzigen, evenals de waarborg tot een gehele herstelling van de plaats binnen afzienbare tijd in zijn oorspronkelijke staat;

- Het project houdt geen rekening met de in de milieuvergunning opgelegde beperking tot maximaal 132.000m³ zand te ontginnen op jaarbasis;
- Om de aanvraag vergunbaar te maken dient de voorwaarde tot tijdelijke afschaffing van de buurtweg nummer 26 aan de vergunning gekoppeld te worden; deze voorwaarden impliceert een bijkomende beoordeling van de overheid wat strijdig is met art. 4.2.19 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;
- De [REDACTED], de [REDACTED] en de [REDACTED] zijn niet ontworpen om zwaar en doorgaand verkeer op te vangen; op meerdere plaatsen ontbreken een fiets- en voetpad langs verschillende dorpswegen van [REDACTED], evenals veilige bushaltes; deze wegen zijn al maximaal belast; de maatschappelijk geënte lokale ontsluitingsfunctie van deze wegen komt zwaar onder druk te staan waardoor de leefbaarheid van de kern niet gewaarborgd kan worden;
- De aanvraag is strijdig met een duurzame ruimtelijke ontwikkeling zoals gesteld in art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;
- Alternatieve ontsluitingswegen, of gemeentegrensoverschrijdende mogelijke oplossingen tot ontlasting van de kern van [REDACTED], of een betere spreiding van het transport, werden niet onderzocht;
- Verkeerstechnisch wordt uitgegaan van gemiddeld 117 vrachtwagenbewegingen per dag; dit getal wordt nergens verantwoord, waardoor de werkelijke impact op de leefbaarheid en de veiligheid van de kern moeilijk onderzocht kan worden.

...”

Na de hoorzitting van 1 september 2011, beslist de verwerende partij op 15 september 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De projectsite vormt geen eenvormig aaneengesloten geheel. Enkele percelen in eigendom van de aanvrager liggen geïsoleerd en maken daardoor geen deel uit van de projectsite, evenals enkele centraal gelegen percelen, die dan weer geen eigendom zijn van de aanvrager. De aanvraag ensceeneert ten eerste een “basisscenario” in functie van de gronden die momenteel in eigendom zijn, ten tweede wordt een “alternatief of optimaal scenario”, uitgaande van eigendomsverwerving van enkele ingesloten gelegen percelen, waardoor een optimalisatie van de ontginningssite bekomen wordt, aangehaald. Als laatste wordt een “maximaal scenario” aangehaald waarbij de aanvrager alle gronden in het gebied verwerft en waarbij de gewestplanwijziging van 1998 voor de hele zone wordt opgeheven.

Deze gewestplanwijziging van 1998 naar gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen voor het hele gebied, werd op 20 juli 2005 door het arrest 147.725 van de Raad van State vernietigd. Dit arrest stelt in art. 1 van haar besluit dat: “Vernietigd wordt het besluit van 23 juni 1998 van de Vlaamse Regering houdende de definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Leuven op het grondgebied van de gemeenten, ..., Huldenberg, ..., in zoverre het de percelen betreft gelegen te [REDACTED]...” Het betreft een limitatieve lijst perceelsnummers. Op basis van de huidige gewestplanbestemmingen komt enkel de ontginning volgens het basisscenario in aanmerking voor vergunning.

c) Door de minister werd aan de milieuvergunning de voorwaarde gekoppeld dat er maximaal 132.000m³ zand per jaar ontgonnen kan worden. Om te vermijden dat de ontginning meer jaren in beslag zal nemen dan voorzien, met mogelijk gevolgen op de ruimtelijke impact, de hinderaspecten voor de omwonenden alsook de leefbaarheid voor de kern in de toekomst, zal dit een beperking van tonnage tot gevolg hebben zodat er per fase minder ton zal ontgonnen worden. Deze werkwijze werd bevestigd door de aanvrager tijdens de hoorzitting.

d) Om tot ontginning via het 'basisscenario' te komen dient de buurtweg nr. 26, die diagonaal over het gebied loopt, tijdelijk verlegd te worden. Vanuit de MER-studie dient de buurtweg na beëindiging van de werken heraangelegd te worden volgens eenzelfde profiel. Er wordt dus geen afschaffing voorzien. Vanuit ruimtelijk standpunt kan hiermee ingestemd worden op voorwaarde dat na beëindiging van de werken het ruimtelijke verschijningskarakter van de buurtweg, daadwerkelijk en inclusief het wegprofiel en de bijhorende begroeiing hersteld of heraangelegd worden. Aan de functie van een ontginningsgebied is immers onvoorwaardelijk het aspect verbonden dat tijdelijk of zelfs definitief het bestaande landschap verdwijnt. Een landschap is immers een dynamisch gegeven dat ook zonder menselijke ingrepen met de tijd kan wijzigen. Niet iedere wijziging dient ruimtelijk negatief onthaald te worden. In voorliggend geval wordt de visie van de MER-studie, die het herstel eist, gevolgd. Verder hypothekeert het behoud van de buurtweg een optimale ontginning van het gebied.

Het betreft geen afschaffing van de buurtweg maar een tijdelijke onderbreking van het originele tracé. Deze kan dan ook tijdelijk, voor de duur van de werken, en fasegewijs over een aangepast tracé verlegd worden zodat hij steeds gebruikt kan worden door wandelaars. Aan de vergunning kan de voorwaarde gekoppeld worden dat er steeds een alternatief dient voorhanden te zijn gedurende de duur van de werken. Verder dienen bij het beëindigen van de werken de bepalingen van de MER-studie toegepast te worden met betrekking tot het volledig herstel in oorspronkelijke staat.

e) In de MER-studie (en eveneens de milieuvergunning) zijn de gevolgen van de ontginning op het verkeer en de leefbaarheid van de omgeving uitgebreid en op voldoende wijze beoordeeld. De studie gaat uit van de heraanleg en de ontduubeling van de N253 in ■■■■■, lager in de vallei, waardoor er gedeeltelijk éénrichtingsverkeer voor de kern van ■■■■■ zou gelden.

Op basis van deze hypothese wordt een spreidingsplan voor het zware transport komende van de groeve voorzien door een deel te laten verlopen via de ■■■■■ en een deel via de ■■■■■. Dit spreidingsplan komt volgens de MER-studie tegemoet aan de verkeersleefbaarheid van de kern van ■■■■■.

f) Naast de ontginning is er ook verwerking (aanmaak zandcement) en opslag (cementsilo) van de grondstoffen voorzien. De gewestplanbestemming zegt niets over de verwerking van grondstoffen in een ontginningsgebied. Deze kunnen ook ondergebracht worden in de industriegebieden. Indien deze verwerking beperkt in omvang is, de creatie van een verdere industrieontwikkeling op het ontginningsgebied niet in de hand werkt en de leefbaarheid van de kern hierdoor niet in het gedrang wordt gebracht, kan deze nevenactiviteit aanvaard worden op de locatie.

g) De site is gelegen op een plateau. De ontginning gebeurt voornamelijk onder maaiveldniveau. Een aantal buffers rond de site worden al dan niet tijdelijk voorzien.

Visueel zullen de werken vanuit de omgeving weinig waarneembaar zijn. Het plateau als ankerplaats, met inbegrip van de voorkomende fauna en flora, alsook het reliëf zullen door de ontginning onherroepelijk aangetast worden en verdwijnen. Dit element is onvoorwaardelijk verbonden aan een ontginningsgebied. Ontginning kan niet plaatsvinden zonder drastische wijziging of vernietiging van het landschap. In de MER-studie is gekozen om het landschap zoveel mogelijk te herstellen na het beëindigen van de ontginningswerken.

h) Wat de ontbossing betreft die nodig is voor de uitvoering van de beoogde ontginning, dit werd door het Agentschap van Natuur en Bos negatief geadviseerd. Dit negatief advies is evenwel hoofdzakelijk gebaseerd op procedurele argumenten en niet op inhoudelijke argumenten. Bovendien werd door de deputatie op 4 maart 2010 een voorwaardelijke vergunning verleend voor de voorgestelde compenserende bebossing in agrarisch gebied. Deze vergunning is niet aangevochten, zij is definitief geworden en heeft bijgevolg verworven rechten gecreëerd. De bebossing kan dan ook wel degelijk uitgevoerd worden, en de beoogde ontbossing in functie van de ontginning zal dan ook gecompenseerd worden.

...

... te vergunnen, mits naleving van volgende voorwaarden:

- Het advies van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid van 14 februari 2011 na te leven;
- Het advies van het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwwontwikkeling Vlaams-Brabant van 18 februari 2011 na te leven;
- Alle bepalingen en voorwaarden uit de milieuvergunning en de MER-studie na te leven;
- De nodige groenstructuren en grondbuffers aan te leggen zoals vermeld in de aanvraag;
- Een tijdelijk en fasegewijs alternatief voor de buurtweg nr. 26 aan te bieden tijdens de volledige duur van de werken en het huidige traject van de buurtweg nr. 26 bij beëindiging van de werken te herstellen zoals gesteld in de MER-studie;

en mits naleving van volgende fasering zoals vermeld in de aanvraag:

- Fase I vangt aan bij de start van de werken (melding bij de gemeente van de start van de werken) en duurt 5 à 6 jaar;
- Fase II vangt aan ten laatste 6 jaar na de start van de werken van fase I en duurt 4 à 5 jaar;
- Fase III vangt aan ten laatste 5 jaar na de start van de werken van fase II en duurt 4 à 5 jaar;
- De opvulling met niet verontreinigde grond gebeurt gelijktijdig met de verschillende fasen en uiterlijk 5 jaar na de voltooiing van de werken van fase III dient het gebied volledig heropgevuuld te zijn en dient er voldaan te worden aan de bepalingen van de MER-studie aangaande het volledige herstel van de site in zijn oorspronkelijke staat, evenals het herstel en wederom open stellen van het originele tracé van de buurtweg nr. 26.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat de voorliggende vordering alleszins tijdig werd ingesteld aangezien de in artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO bedoelde termijn nog geen aanvang heeft genomen. De verzoekende partij wijzen hiertoe op de naar hun oordeel gebrekkige aanplakking van de in artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO bedoelde mededeling:

“ ...

Art. 5 van het aangepaste besluit van 5 mei 2000, dat de formaliteiten voor de bekendmaking voor vergunningsaanvragen regelt, stelt dat de bekendmaking aangeplakt dient te worden waar het betrokken goed paalt aan de openbare weg, of indien het goed aan verschillende openbare wegen paalt, aan elk van die openbare wegen.

In casu is het duidelijk dat de poging tot aanplakking enkel geleid heeft tot een aanplakking op één enkele plaats, en niet op de verschillende plaatsen waar het goed aan de openbare weg paalt. (De [REDACTED] en de [REDACTED] ,evenals toegang tot de [REDACTED]).

Deze onregelmatige aanplakking kan nooit de termijn laten aanvangen waarbinnen het beroep dient te worden ingesteld.

Volgens het attest van de gemeente Huldenberg d.d. 24 november 2011 verklaart de secretaris van de gemeente dat de bekendmaking van de beslissing van de deputatie van 15/9/2011 werd uitgehangen vanaf 5 oktober 2011.

Hij stelt dat deze aanplakking conform art. 4.7.23, §4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) uitgevoerd werd. Dit is echter niet het geval. In de mate het stuk zou willen attesteren dat de aanplakking voldoet aan de voorwaarden gesteld aan de aanplakking ,roepen verzoekende partijen er de valsheid van in.

In het document van mededeling door de aanvrager gedaan op 6/10/2011 stelt deze dat hij de bekendmaking heeft uitgehangen op de buurtweg nr. 26 t.h.v. de [REDACTED] aan de toegangspoort aan de ingang van de zandgroeve.

Het is de verzoekende partij [REDACTED] die n.a.v. een geheel andere aangelegenheid terloops de inlichting vroeg hoe het stond met de stedenbouwkundige vergunning, waarop hem werd meegedeeld dat de vergunning was goedgekeurd en uitgehangen werd op 7 oktober 2011. Later werd hem telefonisch meegedeeld dat het was nagekeken en dat het uiteindelijk 5 oktober bleek te zijn.

Eigenaardig genoeg staat in de straat van deze verzoekende partij, [REDACTED], een bord met de aankondiging van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, zoals dit bord ook op andere plaatsen is aangebracht. Deze borden werden uiteraard in het oog gehouden met de bedoeling tijdig te kunnen reageren wanneer een vergunning zou worden afgeleverd. Op deze plaatsen waar dus destijds de aanvraag werd bekendgemaakt is echter geen enkele aanplakking van de bekendmaking gebeurd.

De enige plaats van de aanplakking, die geattesteerd is door de secretaris van de gemeente Huldenberg, is aan de ingang van de groeve, wat op ruime afstand van de inrit aan de [REDACTED] is.

Nog los van het feit dat de buurtweg nr. 26 zonder straatnaam niet als een openbare weg kan beschouwd worden in de zin van het hoger genoemde artikel 4.7.23, §4 VCRO, dient daarenboven te worden opgemerkt dat de aanplakking hier gebeurde op 100 m van de [REDACTED], die de openbare weg uitmaakt.

Overigens is ook aan de andere zijde van het gebied eenzelfde kruising met dezelfde buurtweg nr. 26, die dan uiteindelijk uitkomt op de openbare weg en is daar evenmin een aanplakking gebeurd.

In die omstandigheden is het evident, en door de stukken van de gemeente bewezen, dat de bekendmaking niet aangeplakt is, daar waar het betrokken goed paalt aan de openbare weg en indien het goed aan verschillende openbare wegen paalt, aan elk van die openbare wegen. (RvSt. arrest nr. 215.174 van 16.09.11, arrest nr. 74.675 van 25 juni 1998 en arrest nr. 60.009 van 11 juni 1996)

Het is evident dat een onregelmatige aanplakking, zoals in casu is aangetoond, nooit een termijn kan laten aanvangen.

Het verzoek is dan ook tijdig.

...

2.

De verwerende partij betwist de tijdigheid van de voorliggende vordering en verwijst naar het door de secretaris van de gemeente Huldenberg afgeleverde attest van aanplakking van 24 november 2011 waarin wordt gesteld dat de bekendmaking van de bestreden beslissing op 5 oktober 2011 werd aangeplakt en dat vermelde aanplakking conform artikel 4.7.23, §4 VCRO werd uitgevoerd.

Uit vermeld attest dient volgens de verwerende partij afgeleid te worden dat de termijn om beroep in te stellen een aanvang heeft genomen op 6 oktober 2011 om te eindigen op 19 november 2011 zodat de vordering als laattijdig en dus onontvankelijk moet worden afgewezen. De verzoekende partijen slagen er, nog volgens de verwerende partij, niet in aan te tonen dat de aanplakking niet correct zou zijn gebeurd.

3.

De tussenkomende partij voert aan dat de bestreden beslissing aan haar werd betekend met een aangetekende zending van 4 oktober 2011 die zij op 5 oktober 2011 mocht ontvangen waarna zij nog dezelfde dag is overgegaan tot de aanplakking ervan. De tussenkomende partij liet zulks op 6 oktober 2011 vaststellen door een gerechtsdeurwaarder en evenzeer op 6 oktober 2011 werd de 'mededeling startdatum aanplakking' samen met een foto van de aanplakking aan de gemeente Huldenberg gestuurd. De tussenkomende partij verwijst hiertoe naar de door haar neergelegde stukken en naar het attest van aanplakking dat door de verzoekende partijen wordt voorgelegd.

Gegeven het voorgaande is de tussenkomende partij van oordeel dat de voorliggende vordering laattijdig werd ingesteld en dat de verzoekende partijen door middel van 'verwijten' en 'ridicule beschuldigingen van valsheid' thans pogen hun gebrek aan waakzaamheid te verdoezelen. De tussenkomende partij benadrukt dat op heden geen nadere modaliteiten betreffende de in artikel

4.7.23, §4, eerste lid VCRO bedoelde aanplakking werden bepaald zodat enkel het door de gemeentesecretaris of diens gemachtigde afgeleverde attest van aanplakking kan aangewend worden als bewijsmiddel van de aanvangsdatum van de aanplakking.

De Raad is, nog volgens de tussenkomenende partij, niet bevoegd om een uitspraak te doen over de wettigheid of de juistheid van vermeld attest en het komt de Raad evenmin toe een uitspraak te doen over het bestaan van enige valsheid. In dit verband merkt de tussenkomenende partij tevens op dat de verzoekende partijen weliswaar de valsheid van het attest van aanplakking inroepen doch dat uit niets blijkt dat ook effectief een klacht wegens valsheid werd ingediend.

De tussenkomenende partij verwerpt tot slot de stelling van de verzoekende partijen dat 'buurtweg nr. 26' geen openbare weg zou zijn. De tussenkomenende partij stelt dat vermelde buurtweg sinds mensenheugenis door het publiek wordt gebruikt. De verzoekende partijen zouden, nog volgens de tussenkomenende partij, in het kader van de procedure voor de Raad van State betreffende de milieuvergunning letterlijk gesteld hebben dat zij frequent gebruik maken van de bedoelde buurtweg.

De tussenkomenende partij besluit dat zij heeft gekozen *'...voor een aanplakking van haar vergunning op de meest logische plaats, en overigens de enige plaats waar de in exploitatie betrokken terreinen grenzen aan de openbare weg, nl. aan de weg die langs haar toegangspoort leidt...'* en dat de verzoekende partijen hun gebrek aan waakzaamheid niet kunnen verdoezelen aan de hand van het zogenaamd gebrekkig karakter van de aanplakking.

Beoordeling door de Raad

1.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat de voorliggende vordering in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat zij laattijdig werd ingesteld.

2.

De bestreden beslissing diende niet aan de verzoekende partijen betekend te worden zodat de beroepstermijn voor hen overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO een aanvang nam de dag na deze van aanplakking. De beroepstermijn neemt bijgevolg een aanvang de dag na de eerste dag van aanplakking (Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 181). Vermeld artikel is duidelijk en behoeft geen verdere interpretatie.

Dit standpunt werd trouwens bevestigd door het Grondwettelijk Hof bij arrest van 27 januari 2011 (overweging B13.3.3.4): *"het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen..."*. Met de decreetswijziging van 8 juli 2011 heeft de decreetgever elke twijfel willen wegnemen door te stellen: *"de dag na deze van de startdatum van de aanplakking"*.

Op grond van het attest van aanplakking van 24 november 2011 stelt de Raad vast dat in het voorliggende dossier de in artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO bedoelde mededeling op woensdag 5 oktober 2011 werd aangeplakt zodat de beroepstermijn overeenkomstig artikel

4.8.16, §2, 1°, b VCRO een aanvang heeft genomen op donderdag 6 oktober 2011 om af te lopen op maandag 21 november 2011.

3.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing met een aangetekende zending van 4 oktober 2011 onder andere aan de tussenkomen partij en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg werd betekend. In het licht van artikel 4.7.23, §4, eerste en tweede lid VCRO kan, zonder nuttig bewijs van het tegendeel en mede gelet op de door de tussenkomen partij neergelegde stukken, aangenomen worden dat de tussenkomen partij op 5 oktober 2011 is overgegaan tot aanplakking van de in artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO bedoelde mededeling. In zoverre het attest van aanplakking voorts reeds op 24 november 2011 werd opgesteld, zijn er naar het oordeel van de Raad geen sluitende aanwijzingen die enige onregelmatigheid bij de aanplakking, dan wel bij de attestering ervan, aannemelijk maken.

De verzoekende partijen kunnen geenszins gevolgd worden in zoverre zij met verwijzing naar artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, zoals meermaals gewijzigd, menen dat de aanplakking van de in artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO bedoelde mededeling op de verschillende openbare wegen waar het goed waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, diende te gebeuren teneinde de regelmatigheid van de aanplakking, en bij uitbreiding van de attestering ervan, te betwisten.

Niet alleen beperkt artikel 2, eerste lid van het besluit van 5 mei 2000 het toepassinggebied ervan uitdrukkelijk tot de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, tevens zal vastgesteld moeten worden dat artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO enkel stelt dat de aanplakking dient te gebeuren op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft en waarbij in redelijkheid enkel dient aangenomen te worden dat vermelde aanplakking zichtbaar en leesbaar dient te zijn vanaf de openbare weg.

Zolang de Vlaamse Regering derhalve geen aanvullende vormelijke, dan wel inhoudelijke, vereisten oplegt waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.23, §4 VCRO en kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de voorgeschreven aanplakking in het voorliggende dossier op een regelmatige wijze werd uitgevoerd.

4.

In zoverre de verzoekende partijen verder aanvoeren dat 'buurtweg nr. 26' niet als een openbare weg kan worden beschouwd zodat de aanplakking derhalve niet aan de toegangspoort op 100m van de ■■■■■ kon gebeuren, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen niet aantonen dat vermelde buurtweg geen openbare weg zou zijn. Het enkele feit dat de betrokken buurtweg geen naam heeft, volstaat alleszins niet om het beweemde aan te tonen. Gegeven de door de tussenkomen partij neergelegde stukken uit de procedure voor de Raad van State betreffende de milieuvergunning, lijken de verzoekende partijen zich op dit punt zelfs tegen te spreken.

5.

Onverminderd voorgaande overwegingen kunnen de verzoekende partijen er zich tot slot niet kennelijk zonder meer toe beperken om louter op grond van de eigen bewering dat het attest van aanplakking van 24 november 2011, zoals ondertekend door de gemeentesecretaris van de gemeente Huldenberg, door valsheid is aangetast om de waarachtigheid van vermeld attest daadwerkelijk in vraag te stellen om vervolgens aan te tonen dat er geen of een gebrekkige aanplakking zou zijn geweest.

Gegeven de stukken waarop de Raad in de huidige stand van de procedure vermog acht te slaan, kan enkel het attest van aanplakking van 24 november 2011, uitgaande van een beëdigde ambtsdrager in de uitoefening van zijn functie, als referentie voor de beoordeling van de tijdigheid van het voorliggende beroep in aanmerking genomen worden.

De Raad dient bijgevolg noodzakelijk vast te stellen dat de voorliggende vordering tot schorsing laattijdig is. De excepties van de verwerende partij en de tussenkomenende partij dienen dan ook in de aangegeven mate aangenomen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing is onontvankelijk.
2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging aangehouden voor de derde kamer, voorgezeten door Filip VAN ACKER.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER